

הבעש"ט טוב

גיליון לשבת קודש עפ"י דרכו של הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א

מופץ ב15,000 עותקים

פרשת תולדות

כ"ט חשוון, תשפ"ה

לע"נ סאמי שמואל בן רוזה ז"ל משפחת מעדני גורמה

התחברתי ונושעתי

פנינים על הפרשה

לכבוד דרך הבעש"ט היקרה, ברצוני לשתף אתכם בסיפור שממחיש מהי הכנעה ומהן תוצאותיה. אני אישה מאוד שתלטנית בלשון המעטה. בבית הכל מתנהל בשליטתי ואני גם זו שמחליטה בכל תחום ותחום.

בראש השנה התייעצתי עם בעלי מה להכין לערב חג שני. בעלי אמר לי להכין ארוחה פרווה כדי להקל עליי עם הבישולים ואני נעמדת על שתי רגליי האחוריות וענתי לו שלא ייתכן שבערב חג נאכל דגים ולא בשר. מבחינתי, חייב להיות בשר על השולחן!

בעלי הי"ו השיב לי ברוגע ובשקט האופייניים לו: "למה את מתייעצת איתי? גם ככה את מחליטה הכל לבד..."

או אז נזכרתי בשיעורים של "דרך הבעש"ט" כשהרב מדבר על הכנעה וכמה ברכה יש בבית כשהולכים בהכנעה.

אמרתי לבעלי: "אתה צודק, אני זורמת איתך, נכון דגים לערב חג שני".

בעלי היה המום ממני שמרוב הפתעתו הוא פשוט שתק.

בערב חג שני אכלנו אני, בעלי והילדים ארוחת פרווה מהודרת ולא הפסקתי לקבל מחמאות מבעלי וילדיי כמה שהאוכל היה טעים וערב לחיך. האווירה בבית כל החג היתה כל כך נעימה ומיוחדת שראיתי בחוש ממש כמה הרב שליט"א צודק. הכנעה מביאה ברכה.

אם גם לכם יש סיפור מעניין על "דרך הבעש"ט" כתבו לנו למייל: ask@bshemtov.co.il או ליוטאספ 055-9814913

עסק, נשמר מהם, ומה"עסק" שעשה על הדברים הקטנים זכה להתרומם לכל הדברים הגדולים שהגיע אליהם. (ועיין בדעת תורה לר' ירוחם ממיר שביאר באפן דומה).

אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה. (כו, יב) מה הפירוש "כמתעתע"? התרגום מפרש: "כמתלעב", מלשון לעג וקלס, יצחק יחשוב שאני עושה ממנו צחוק.

הנצי"ב מוולוז'ין בספרו "העמק דבר" מפרש באופן אחר: יעקב חשש מכך שיצחק אביו אשר מכירו כאיש תם יושב אוהלים, ימצאהו לפתע מתנהל בדרך ערמה ותחבולה בשונה ממידתו הרגילה, ויחשוב שיעקב "תועה מדרכו", וזה גרוע יותר מאשר ילך בדרך ערמה ותחבולה מתחילה, וזה יביא עליו קללה.

ולעומק הדברים: יש בעולם אנשים ישרים, ויש אנשים חלקלקים וערמומיים, אבל הם כל הזמן אותו הדבר, באותו קו - יציבים. אדם יציב אפשר לעבוד אתו. הבעיה הגדולה ביותר זה אדם לא יציב - מבטיח דברים היום, ולא עומד בהם מחר, אפילו לתת לו עבודה אי אפשר, כי כל הזמן הוא משתנה ומתחלף.

היה זוג שעמדו לקראת גירושין, ובאו אלי להתייעצות אחרונה לפני הגירושין. הבעל אמר לי שגם אם אשתו תגיד שהיא מוכנה להשתפר, זה נכון לאותו רגע שהיא אמרה את זה, לא לרגע אחרי כן, היא לא יציבה, זו בעיה גדולה.

אבל מי שהוא יציב, זו ברכה, גם אדם לא דתי - אם הוא יציב, כאשר יזכה לחזור בתשובה, הוא יהיה יציב בקדושה.

ומזה חושש יעקב: אבא יחשוב שאני "לא יציב". את עשו הוא מכיר עם יציבות - תמיד רמאי. אבל אצלי אבא יראה חוסר יציבות, וזה הכי גרוע - "והבאתי עלי קללה ולא ברכה", יצחק לא יסכים לברך אדם חסר יציבות, כי עם חוסר יציבות אי אפשר להשיג שום דבר לא בגשמיות ולא ברוחניות.

שבת שלום.

לעשות עסק מדברים קטנים

ואחרי כן יצא אחיו וידו אוחות בעקב עשו יעקב אוחז בעקב עשו ולכן קוראים לו "יעקב", מה המיוחד בפעולה הזאת שעשה?

בהמשך הפרק מסופר (פסוקים כט-ל) "וַיֵּזֶד יַעֲקֹב וַיֵּבֶא עֵשָׂו מִן הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיִף. וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל יַעֲקֹב הֲלֵעִיטְנִי נָא מִן הָאֵדָם הָאֵדָם הִזָּה פִּי עָיִף אֲנִי".

התורה מאריכה בפירוט התאוה של עשו, אך ביקש מיעקב לאכול מ"האדום האדום הזה". וצריך להבין למה התורה התמקדה בתאוה שלו ולא במה שעשה באותו היום: "בא על נערה המאורסה, הרג את הנפש, כפר בעיקר, כפר בתחיית המתים וכו'" (בבא בתרא טז, ב).

הרי אלו דברים חמורים בהרבה מהתאוה שהיתה לו.

ה"אורח לחיים" מזלוטשוב מבאר על הפסוק "וידו אוחות בעקב עשיו", שעשו היה מזלזל בעבירות שאדם דש בעקביו, בעבירות ה"קטנות" כביכול. ויעקב היה אוחז בעקב עשיו, בכל מה שעשיו זלזל, הוא אחז ונשמר מאד מאד מלעשותם.

כלומר, עשיו היה מזלזל בדברים הקטנים, אם היו מעירים לו "יש לך תאוות האכילה",

הוא היה מבטל את זה בהינף יד ואומר: "סטויות, אלו דברים קטנים. אני עסוק בדברים החשובים באמת".

אומרת התורה, מי שמזלזל בדברים הקטנים, סופו שיפול בעבירות הכי קשות!!!

לכן התורה כל כך מדגישה את הסיפור עם התאוה שלו, כדי להראות את שורש הבעיה של עשיו

שלא טיפל במידות שלו ולא עניין אותו העניינים ה"קטנים" ומזה ירד מדחי אל דחי עד העבירות החמורות ביותר.

אבל יעקב, "ידו אוחות בעקב עשיו", אותן העבירות שעשיו מזלזל בהן, יעקב עושה מהם

אומרת התורה, מי שמזלזל בדברים הקטנים, סופו שיפול בעבירות הכי קשות!!!

לרפואת נועה בת גילה | לע"נ הודיה בת עידית | יוחאי חי בן מרים הי"ד | שלמה (סולמון) בן ברכה ברטה | אמי מורתי יונה נגמה בת שמעה ושמעון סעיד | שרה בת מרים | דרור בן שרה ז"ל

זמני השבת		
ניסה יציאה ר"ת	17:46	16:07
חיפה	17:48	16:15
תל אביב	17:47	16:00
ירושלים	17:50	16:10
באר שבע		

סכר ייחודי שייצא בקרוב

עם כותבי הרב על מגילת פורים שיופץ בכס ביות, ביות מדרש וביות כנסות.

להנצחת שמות בספר או רכישת כמות להפצה חייגו: 052-2258276 | אברהם | 052-7163882 עומר

הדרך להאיר

חוברת מיוחדת להנחה

הכוללת שיחות של הרב, ברכות ותוספות ייחודיות להזמנות: עומרי 052-7163882 | אברהם 052-2258276

תהיה אמיתי

התורה מספרת לנו בפרשת תולדות על שני אחים - עשיו ויעקב. התורה מתארת בפרוט איך הם נולדו: "ויצא הראשון אדמוני כולו כאדרת שיער ויקראו שמו עשיו, ואחרי כן יצא אחיו וידו אוחזת בעקב עשיו ויקרא שמו יעקב". "ויקרא שמו יעקב" - מי בחר לו את השם יעקב? אומר רש"י: "הקב"ה קרא לו יעקב". למה ה' קורא לו יעקב? כי כשהוא נולד הוא תפס את העקב של עשיו... תגידו לי, כשהוא היה תינוק הוא תפס את העקב של אח שלו - זו סיבה לקרוא לבן אדם בשם? שאלה נוספת, "ויזד יעקב נזיד" - יעקב מבשל נזיד עדשים. אברהם אבינו נפטר ומבשלים לאבלים עדשים. "ויבוא עשיו מן השדה והוא עייף" - עשיו מגיע, הוא עייף ורעב, מה עושים? "ויאמר עשיו אל יעקב הלעיטני נא מן האדום האדום הזה כי עייף אנכי, על כן קרא שמו אדום". יעקב אומר לעשיו: "אתה רוצה אוכל? בבקשה, תשלם, תמכור לי את הבכורה". עשיו מוכן למכור את הבכורה ליעקב, ויעקב תמורת נזיד עדשים מקבל את הבכורה. לא הבנתי. למה הקב"ה לא הוליד כבר את יעקב הבכור? הקב"ה עושה שיעקב יהיה הבן השני, לא הבכור. מי מקבל את הבכורה? עשיו. אבל לעשיו לא מתאימה הבכורה אז יעקב צריך לעשות כל מיני תרגילים, צריך לעשות כל מיני עניינים ולקחת עם כל מיני קומבינות את הבכורה מעשיו. למה הקב"ה מראש לא מוליד את יעקב בכור? אותו הדבר בברכות, יצחק רוצה לברך את עשיו, רבקה קולטת שלעשיו לא מתאים ברכות...

מה עושים? אנחנו נתחפש לעשיו, יעקב יגיד ליצחק שהוא עשיו - שזה שקר כביכול - ויוציא את הברכות בלי שהוא ירגיש. למי מגיעות הברכות? ליעקב. למה הקב"ה לא מסדר שיעקב יקבל את הברכות בצורה פשוטה? שיצחק יקרא לו ויברך אותו. יעקב צריך להשיג את הברכות בדרך קשה ומסובכת. למה יעקב לא מקבל ברכות בצורה חלקה ונעימה? למה כל החיים של יעקב זה סיבוכים, למה כל הזמן לא הולך לו. בהמשך כדי להשיג את רחל הוא צריך לעבוד 7 שנים... "אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה". נו, גם פה הוא לא מקבל את רחל - מביאים לו את לאה. הוא עובד בשביל רחל ולבן אומר לו: "אתה תקבל את לאה, תראה איך אני אסובב אותך". שוב לא הולך לו. אח"כ בא שכם בן חמור ולוקח לו את דינה, הבת שלו הלכה לו. איזה כאבים! אח"כ יוסף נעלם לו, 22 שנה הוא לא רואה את הבן שלו. למה? איזו צורת חיים יש ליעקב אבינו, מה הולך כאן? מפורסם הסיפור כשאברהם אבינו יורד למצרים עם שרה בגלל שהיה רעב בארץ אז אברהם קלט שתהיה סכנה גדולה אם יקלטו המצרים שהיא אשתו. "אמרי נא אחותי את למען ייטב לי בעבורך וחייתה נפשי בגללך". אומר אברהם לשרה: "אל תגדי שאת אשתי כי יהרגו אותי ואותך יחיו". מה זה "למען ייטב לי בעבורך"? אומר רש"י: "למען ייטב לי בעבורך" - יתנו לי מתנות. אני אקבל הרבה מתנות מהמצרים. "וחייתה נפשי בגללך" - הם ישאירו אותי בחיים. שמעתם פעם בן אדם שמדבר ככה? הוא נמצא בסכנת מוות, המצרים רוצים להרוג אותו כדי לקחת את אשתו אז הוא אומר לה להגיד שהיא אחותו. דבר ראשון שיש לו להגיד זה שיתנו לו מתנות ורק אח"כ מזכיר את זה שהוא יישאר בחיים, ככה בן אדם מדבר? "קודם כל תגדי שאת אחותי כדי שאני אשאר בחיים, ודבר שני יתנו לי מתנות בתור אח של הכלה", כך אברהם היה צריך לומר. אברהם אבינו אומר הפוך, אתם שמעתם כזה דבר? פלא עצום. ברשותכם, אתחיל בסיפור. מהסיפור נוכל קצת לקבל רקע ליסוד.

תלמיד אחד ניגש לר' אשר ושאל אותו: "הרב, יש עכשיו נסיעה של החברים לרשב"י, מה הרב אומר? כדאי שאני אסע איתם או לא?" ענה לו הרב כך: "אם אתה מתכוון לנסוע לשם טיול - תיסע, אבל אם אתה רוצה לנסוע לשם כדי לפגוש את רשב"י - עדיף שתישאר פה". מה הסיפור הזה בא לומר לנו? אנחנו עושים הרבה דברים טובים בחיים שלנו. אנחנו מקיימים תורה ומצוות, עוזרים אחד לשני, עושים כל מיני פעילויות חיוביות... משתדלים לחנך את הילדים, מקימים בית, עושים חסד, אנחנו עושים הרבה הרבה דברים טובים. הפסיעה הראשונה בעבודת ה' - זה קודם כל להיות אמיתי! לדוגמא, יושבת לה אימא ונותנת שיחת מוסר לבן שלה: "תהיה ילד טוב, תשתדל, נשמה שלי, כדאי לך להתקרב לבורא עולם, תהיה רציני, ואם תלמד טוב אתה תזכה להיות אור של עם ישראל". מדברת ומדברת עם הבן שלה - אם ננסה עכשיו לעצור אותה שנייה, נקרא לה לצד ונשאל אותה: "למה את עוסקת עכשיו בחינוך? מה המטרה שלך?" יכולות להיות לה 2 תשובות. תשובה ראשונה, תשובה פשוטה: "אני רוצה שהוא יהיה צדיק כדי שיהיה נחת לקב"ה. שיהיה עוד יהודי טוב בעם ישראל". תשובה שנייה: "אני רוצה שהוא יהיה ילד צדיק כדי שיהיה לי נחת, שאני ארגיש טוב. הוא יכבד אותי, הוא יאהב אותי, הוא ישמע בקולי ואני ארווה ממנו נחת". התשובה הראשונה שקר! התשובה השנייה אמת! זו האמת - אנחנו עושים את הפעולות שלנו, אפילו הפעולות הכי חשובות - מתוך אינטרסים. לא בגלל שאנחנו באמת כאלה רציניים. הקב"ה נמצא במקום שיש אמת! חותמו של הקב"ה אמת. מסופר על האדמו"ר מקוצק שעוד לפני שהפך לאדמו"ר, הוא התארח אצל יהודי יקר וירא שמים. אחרי הקידוש הגישו את המנה, שמו את הצלחת לאדמו"ר מקוצק ושמו גם לבעל הבית מנה. בעל הבית לוקח את הכף הראשונה, מכניס לפה ואומר: "לכבוד שבת קודש". בא האדמו"ר מקוצק, לקח כף ואמר: "לכבוד הבטן שלי". בעל הבית אומר לו: "סלח לי, שבת, שבת... לכבוד שבת קודש".

"קרוב" ה' לכל קוראיו אשר יקראוה באמת" - "קרוב" ה' לכל קוראיו - לקב"ה קרוב לכלם. בתנאי - "לכל אשר יקראוה באמת" - בתנאי שתהיה אמיתי!

כל מה שחשוב לכם בדרך הבעל שם טוב

ייעוץ אישי עם הרב: 050-3739010 שלומי

קו השיעורים העולמי של דרך הבעל שם טוב: 03-30-90900

להקדשת עלון ולתרומות: 055-981-4913

הזמנת שיעורים ברחבי הארץ: 050-3739010 שלומי 052-2258276 אברהם

קבלת עלון וחיזוקים ישירות למייל: derech.alon@gmail.com

קו סיפורי הילדים: 08-919-0090

מענה אנושי

א'ה' בין השעות 9:00-15:00

בטלפון: 03-30-909000 שלוחה 10 | 055-9814913

גלו את טעמה המתוק של התורה

בואו להצטרף אלינו ללימוד חווייתי בכולל הערב החדש של 'דרך הבעל שם טוב'!

בית המדש 'פני אהרון', רחוב האדמור מקוצק 20, בני ברק

כל ערב 21:00-22:30 ר' נאור: 055-669-6727 אברהם: 052-225-8276

הנצחה יקיריכם באור התורה

הזדמנות מיוחדת להקדיש את לימוד התורה לעילוי נשמת יקיריכם או לרפואה והצלחה.

בסוף כל יום:

מי שברך לתורמים ואזמרת נשמות לנפטרים

שאל את הרב

לשאלות לרב ניתן לפנות גם במייל:

ask@bshemtov.co.il

האמונה העוברת מדור לדור כבר מימי אברהם אבינו ששיבחו ה'

"וְהָאֱמֹנָה בְּרָהּ יִחְשְׁבֶהָ לֹו צְדָקָה" (בראשית ט"ו ו) והמשכה אצל האבות הקדושים עד ימינו אנו מוטמעת בנו כמצוות אנשים מלומדה.

האמונה ניתנה לנו ברחמי ה' עלינו מעצם היותנו יהודים בעלי נשמה שהיא חלק אלוהי ממעל שהרי האדם הינו נשמי ואינו יכול לייצר רוחני, לייצר אמונה.

לכן מתבקש האדם להתבוננות אמונית, ללימוד חזרתי מעמיק בספרי הקודש, לתפילה ולדיבורים רבים של אמונה הנוטעים אותה בליבו ובפשו.

אולם כיוון שהשכל האנושי מוגבל והאמונה היא מעבר להבנה המוחשית בעיקר בעתים שיושבים בחושך, בכאב או שהספק העמלקי מקרר את הלב, נדרש מאיתנו לקפוץ קפיצה אמונית ולהבין כי במקום בו החשיבה נעצרת זהו מקום האמונה - מקומו של ה'.

ממש מקום בו השכל נגמר ומתמסר לאמונה עד שהיא חקוקה בנפשו והופכת לידיעה שלמה ללא תנאי.

האמונה אומנם מתחילה היכן שהשכל נגמר אבל אסור שהיא תישאר שם,

הדרך מלמדת אותנו איך לחיות אמונה בכל רגע מרגעי החיים ולגלותה בתוך החומריות שבנו, בתוך פנימיותנו, מידותינו ונפשנו הבהמית.

מתוך הניסיונות לומד האדם להכיר את מציאותו השלילית, לגלות את הכוחות המניעים אותו באמת, לחשוף את שיפולתו ולגלות את בוראו מתוך הכרה שהטוב לא שלו.

הכרה זו מאפשרת לו לשבר את הגאוה ולעבוד על שפלות וענוה, לחיות אמונה, להתחבר לקדושה ולהכיר את רחמי ה' עליו.

אומר המדרש בבראשית כי יצר הרע הוא טוב מאוד ('וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד' - זה יצר רע) ודרך הבעש"ט מלמדת אותנו כי הטוב נמצא בלבוש רע, דהינו לכל דבר יש חיצוניות ופנימיות.

בתוך התאוה חבויה אהבת ה', בתוך הפחד יראת ה', בתוך הכעס התלהבות ומסירות נפש בעבודת ה', בתוך הצער יש את צער גלות השכינה.

ותפקיד האדם החי אמונה לא להישאר בחיצוניות אלה לגלות את הפנימיות שבתוכה, את הקדושה.

שיא הגילוי מופיע כשעוסק האדם דווקא בעניני קדושה ומכיר את מציאותו דרכה וכגודל גילוי מציאותו יתגלה גודל יחודו יתברך, עבודה אמונית זו מביאה לאדם איזון נפשי, רגיעות סיפוק ושמחה.

כך שהדרך מלאה באבנים יקרות של אמונה.

שלמה אביב

לא קל לגלות את האמת, היא פנימית, אבל זאת העבודה - "תיתן אמת ליעקב", יעקב הוא סמל של מידת האמת. יעקב נולד שני, לא ראשון. קודם כל עשיו נולד, קודם כל שלב א'- תכיר את האמת שלך, ורק אח"כ - בשלב ב' מגיע יעקב.

אחד הדברים הגדולים שהרב שטיינמן זצ"ל היה עושה זה לנסוע מדי פעם לחו"ל - לצרפת, לאמריקה ולכל מיני מקומות ולחזק את יהודי הגולה, וכשהוא מגיע לשם - אז אלפים מתאספים בשביל לשמוע ממנו כמה מילים.

בגלל שהוא יהודי גדול, אז הרבה רוצים להצטרף אליו לנסיעה, יש הרבה מועמדים.

ומי מחליט מי יצטרף אל הרב שטיינמן? הרב שטיינמן בעצמו!

איך? הוא קרא לאחד שרצה לנסוע איתו ושאל: "כן, למה אתה רוצה לנסוע איתי?" ענה לו: "הרב, לראות את הנהירה של האנשים, את הצימאון, את הערגה שיש לעם ישראל לשמוע את דבר ה'... זה מחזה מרהיב לראות איך שהרב מגיע אלפים צובאים על בתי המדרש לשמוע את דבר ה', לראות את המראה הזה - זה מחזה מרהיב".

אמר לו הרב שטיינמן: "כן? אז למה כשמסרתי שיחה ברמת השרון לא באת לראות את המחזה המרהיב הזה? גם שם הייתה כמיהה לדבר ה', למה לא באת איתי לשם?"

טוב, נחשוב עליך, להתראות". הלאה... הגיע עוד אחד.

"כן? למה אתה רוצה לבוא איתי?" הבחור עונה לו: "הרב, אני במשך החיים שלי טיילתי כבר בהרבה מקומות, הייתי כבר בחצי אמריקה הצפונית, אבל עדיין לא טיילתי בחצי אמריקה הדרומית, הייתי רוצה לטייל גם שם".

אומר לו הרב שטיינמן: "אתה אמיתי, אתה תבוא איתי". זה סיפור ראשון. ומה העומק בדבריו?

כי כשאתה אמיתי - ה' איתך! דבר ראשון זה להיות אמיתי!

מה זה להיות אמיתי? תגלה את העשיו שלך, את האינטרס שיש לך בדבר הזה.

ברגע שאתה מגלה את האמת שלך - אז השכינה מתחילה להיות איתך.

זה מחבר אותך ל-ה', זה קושר אותך לבורא עולם כי ה' אוהב את מי שאמיתי, ואם אתה אמיתי יהיה לך סיעתא דשמיא. אם נהיה אמיתיים תהיה לנו סיעתא דשמיא בחינוך הילדים, סיעתא דשמיא בשלום בית.

אם נלך עם האמת נזכה לקרבת ה' והצלחה בכל העניינים, אמן כן יהי רצון. שבת שלום.

האדמו"ר מקוצק לוקח עוד כף: "לכבוד הבטן שלי". בעל הבית אומר לו: "סלח לי, איפה קיבלת חינוך? אתה לא מבין שיהודי ביום שבת צריך לאכול לכבוד שבת קודש?" האדמו"ר לקח עוד כף: "לכבוד הבטן שלי".

הוא קם עליו: "איזה אורח אתה, תלך מפה! מה אתה אוכל אצלי לכבוד הבטן שלך?"

אמר לו האדמו"ר: "אתה צודק, אבל מה אני אעשה שזו האמת שלי?"

תהיה אמיתי: "ריבוננו של עולם, תראה, אתה רוצה שאני אכבד את השבת, אתה רוצה שאני אענג את השבת, אבל אני אגיד לך את האמת בורא עולם - אני חושב רק על עצמי, שיהיה לי טעים... תראה איך אני רחוק ממך, אבא".

אתם יודעים מה זה עושה?

קודם כל הן אדם נכנע. הוא רואה כמה הוא רחוק מהאמת, כמה הוא רחוק מהקדושה, הוא רואה את האמת שלו, הקב"ה רואה שאתה אמיתי, אז לאט לאט הקב"ה מתחיל להכניס אותו יותר פנימה. ומה שקורה עכשיו אחרי שגומרים את האוכל - הן אדם מתחיל לשיר ואח"כ דברי תורה ואנשים אומרים לו:

"תשמע, השבת היה כיף להיות איתך, היה משהו משהו, הייתה אוירה מיוחדת איתך. דברי התורה שלך כל כך חזקו אותנו".

מה האדם הזה אומר לעצמו? "ריבוננו של עולם, זה לא אני זה אתה. אני? - הראש שלי היה באוכל".

אם יצאו ממני חיזוקים, זה לא אני - אלו הרחמים שלך".

אז השכינה שורה אצל הן אדם הזה, יש לו סיעתא דשמיא - כי הוא אמיתי!

אומר הרב וולבה זצ"ל בספר "עלי שור" על הפסוק:

"קרוב ה' לכל קוראיו - לכל אשר יקראוהו באמת" - "קרוב ה' לכל קוראיו" - הקב"ה קרוב לכולם.

בתנאי - "לכל אשר יקראוהו באמת" - בתנאי שתהיה אמיתי!

והאמת שלנו היא שאנחנו דואגים לעצמנו.

תבדקו טוב, יותר כיף לשמוע שאנחנו צדיקים ויראי שמיים ואנחנו כל הזמן דואגים לבורא עולם, אבל זה לא נכון.

האמת היא שאנחנו דואגים כל היום רק לעצמנו.

"מתוך שלא לשמה בא לשמה" - קודם תכיר את הלא לשמה, ואז כשאתה מגיע ללא לשמה - מזה תגיע אח"כ לשלב ב' - לשמה.

"ויצא הראשון אדמוני" - קודם כל נולד הילד הראשון אדמוני כולו כאדרת שיער. קודם כל תכיר את העשיו שלך, זה הן הראשון. גלה את העשיו שיש לך, את האינטרסים האישיים שיש לך, קודם כל תכיר את האמת שלך בכל פעולה ופעולה.

מצטרפים למשפחת המפיצים

של דרך הבעל שם טוב!

בואו להיות חלק מהאור ופתחו נקודת הפצה חדשה בעירכם

עומר: 052-7163882 | אברהם: 052-2258276

מטפלת רגשית

עפי" דרך הבעל שם טוב

052-5732470

נחמן אינו מתיאש פְּרָק א'

נחמן היה ילד חכם מאוד, אבל היו לו קשיים בקריאה. היה לו שכל והוא הבין מצוין את הלמוד, אבל לחבר אותיות למלים, לקרא מתוך ספר - הוא לא הצליח. הכל הוא היה לומד בעל פה. בכל פעם שהוא רצה לענות תשובות על שאלות, היה צריך שמישהו יקריא לו מה כתוב.

אבל נחמן קיבל משמים מתנה שעזרה לו מאוד: הוא לא היה בישן בכלל.

נחמן היה הולך לחברים בהפסקה, ומבקש, "וסי, תעשה לי טובה, אתה יכול להקריא לי את השאלות כדי שאוכל לענות תשובות?" "מוטי, אתה יכול לעשות לי טובה? בוא תעזר לי לקרא את השורה הזאת במשנה."

"שמעון, תקריא לי בבקשה את השורה הזאת בנגמרא..."

נחמן לא התביש. היה לו ראש גאון וכוח רצון חזק, והחברים היו עוזרים לו בשמחה, וכך הצליח נחמן ללמוד ולהתמיד.

בשבתות, למד נחמן בבית הכנסת. הוא היה פונה למבגרים שישבו שם, ושאל "אתה מוכן ללמד אותי קריאה?"

הוא היה כבר בכתה ה', אבל לא התביש לגלות לכלם את הקשי שלו, כדי לקבל עזרה.

נחמן היה יושב במשך זמן רב עם מבגרים בבית הכנסת. עשר דקות עם כל אחד, בלי להתעייף.

כשהיה בסיימה של כיתה ח', סוף סוף הוא כבר ידע לקרא.

לאחר מאמץ עקבי במשך שמונה שנים, זכה נחמן לאכל מהפרות. הוא אמנם לא הצליח לקרא בקצב מהיר, אבל ידע לקרא.

הוא לא ידע כיצד להודות לה' על שחלמו התגשם, וכלם התרגשו: אתו ושמוחו בשמחתו.

כלם היו מלאי הערכה כלפיו. הם ידעו שרק בזכות כוח הרצון החזק שלו, הצליח נחמן לעשות את הבלתי יאמן.

היה לנחמן חלום נוסף. הוא רצה מאוד להיות דרשן.

כעת, כשהוא כבר הצליח לקרא ועלה לישיבה קטנה, הוא החליט להכין דרשה ולדרש בפני

כל הבחורים בישיבה.

הוא נגש לראש הישיבה ואמר לו, "כבוד הרב, אני רוצה מאוד לדרש בפני כל התלמידים, להגיד דבר תורה. הרב מסכים?"

"אני מצטער", השיב ראש הישיבה, "נהוג בישיבה שרק בחורים משעור ג' דורשים. אתה בשעור א', אז זה פחות מתאים."

"אבל הרב", התחנן נחמן, "אולי בכל זאת? זו תהיה הגשמה של חלום שלי!"

ראש הישיבה חיה, "אתה יודע מה, אם זה חשוב לך כל כך, תוכל לדרש במסבת חנוכה. תהיה בעזרת ה' מסבה יפה ומשקעת לכל תלמידי הישיבה. אני אדבר, המשגיח ידבר, בחור משעור ג' ידבר, והשנה גם מטעם שעור א' יהיה נציג..."

נחמן הודה לראש הישיבה בשמחה. הוא הכין דבר תורה מיוחד, ונחמה בקצור רוח לחנוכה.

הגיע היום המיוחד. התלמידים התאספו בחדר האכל, סביב השלחנות הערוכים, והמסבה החלה.

לאחר שראש הישיבה, המשגיח והתלמיד משעור ג' דברו, קם ראש הישיבה והכריז:

"ואחרון אחרון חביב, אני רוצה להזמין את נחמן היקר משעור א', לשאת דברים."

נחמן הסמיק מהתרגשות. הוא נגש לבמה ונטל את הרמקול. כשהביט בשלוש מאות התלמידים שחכו למוצא פיו, התמלא התרגשות, ושכח את כל הדרשה שהכין.

כלם הסתכלו כיצד הוא עומד ושותק, ונחמו שיתחיל לדבר, אבל נחמן לא ידע מה לומר.

המשגיח נגש אליו. "נחמן, מה קורה? מחכים לך. תתחיל לדבר!"

נחמן הסמיק. "שכחתי הכל... איני מצליח להזכר מה תכננתי לדרש!"

המשגיח הביט בו במבט מוזר. "טוב, תרד מהבמה."

נחמן המסכן חזר למקומו, מביש ונבוה. הוא שמע מהצד נחוכים וצחקוקים, והרגיש משפיל מאוד.

אבל נחמן לא ותר. הוא היה חזק לא התאש אף פעם.

שבוע לאחר מכן הוא נגש לראש הישיבה ובקש, "הרב יכול לתת לי הזדמנות נוספת?"

ראש הישיבה הביט בו בפליאה, "אתה בטוח שאתה רוצה לנסות שוב? הרי במסבת חנוכה נתתי לך הזדמנות, ומשום מה, לא נצלת אותה. רק נרמת לעצמך בושות!"

נחמן השפיל את עיניו, "הרב, רציתי לדבר, אבל מרב התרגשות שכחתי את כל מה שתכננתי לומר."

ראש הישיבה הניד בראשו, "אני מבין... יש לי רעיון בשבילך. תכתב על פתק את מה שאתה רוצה להגיד, וכה, אם ההתרגשות תבלבל אותה, תביט בפתק והוא יזכיר לך מה לומר."

עיניו של נחמן אורו. "אין לא חשבתני על זה?!" קרא בשמחה, "תודה רבה הרב! אבל הרב יוכל לדאג שאדבר שוב, על אף שאני רק בשעור א'?"

ראש הישיבה הנהן בחיור קטן, "בסדר, אתן לך הזדמנות נוספת. בט"ו בשבט יש מסבה לכל תלמידי הישיבה. תכין דבר תורה, ותדבר שם."

האם יזכר נחמן את הדרשה, או יתבלבל שוב מרב התרגשות? והאם הפתק יעזר?

המשנה יבוא בעזרה בשבוע הבא.

להאזנה לספור בקו 'ילדים בדרה': חינו 08-9190090 ובחרו את מספר הספור המופיע בענן שמעל הכותרת.

כל בית בישראל פותח את כל הקווים לכל בני המשפחה להצטרפות חיגרו: 08-9190090

אין בית ללא קו הילדים!

19 תחילת 1971

*שימו לב במידה ואינכם יכולים לעמוד בתשלומים, אנא צרו עמונו קשר. אנחנו פותחים לכולם את הקווים